

Mor Steines börðaisä.

Mor Stenä glaid ti böñ,
skudd kaup a kollä skön.
Mä de var ha leik kinku
sum ei sín ungdom grön.

U ei varinda bod
pa kvalite u mod
ha skudäda u keiktä,
sum pa en döñ klinod.

Men aldri var dei bra
u sä sum ha vidd ha
fast allä sortas kollar
ha provda u to pa.

Dei ainu var för lang,
dei annu var för trang,
dei tridu var för kortar,
u nad int kneis en gang.

Dei fjärdu var för tunn,
u veidar sum a bunn.
Ja någet fail ti allä
dei hadd ha ei sín mun.

Bodtösar di hadd stat
hail dagen äuten mat!
Ti släut glaid mänsku haimat,
hadd ingi kollä fat...

Men den sum gladar var,
dei var nuck hennes kar,
för fick ha ingi kollä
han ända slanten har.

Ett gambelt ärd ju sär;
Int någ så galä jär
att leikväl mä dei samä
någ gutt de at uss bär.